

Dosarul nr. 2ra-546/19

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (jud. C.Vîrlan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu.Cimpoi, A.Danilov, I.Secieru)

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Sergiu Suveică, reprezentat de către avocatul Ariadna Dodi,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția „Moldsilva” împotriva lui Sergiu Suveică cu privire la rezilierea contractului de arendă, încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Sergiu Suveică și a fost menținută hotărârea din 9 iunie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 19 octombrie 2015, Agenția „Moldsilva” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sergiu Suveică cu privire la rezilierea contractului de arendă, încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că la 13 septembrie 2010 a încheiat cu pârâtul contractul de arendă a terenurilor din fondul forestier în scop de recreere nr. 214, conform căruia Agenția a transmis în arendă ultimului terenurile fondului forestier cu suprafața de 1,0 ha în parcela 15, subparcelele A, H din ocolul silvic Scoreni al Întreprinderii silvo-cinegetice „Strășeni” pentru realizarea folisinelor silvice în scop de recreere, iar pârâtul în temeiul pct. 3 al respectivului contract și-a asumat obligația să achite anual plata pentru arendă în sumă de 4450 lei și să transfere plata pentru arendă nu mai târziu de 01 martie pentru anul viitor.

Din considerentul că Sergiu Suveică nu și-a onorat obligațiile asumate, la 6 aprilie 2015 Agenția „Moldsilva” a expediat în adresa acestuia somația nr. 01-07/540, solicitând achitarea benevolă a datoriei în sumă 13 350 lei, dintre care suma de 4450 lei cu titlu de datorie pentru anul 2015, suma de 4450 lei pentru anul 2014 și suma de 4450 lei pentru anul 2013, însă fără careva rezultat.

În opinia Agenției „Moldsilva”, pentru întârzierea executării obligației, pârâtului urmează a-i fi calculată și dobânda de întârziere.

De asemenea, Agenția „Moldsilva” a precizat că multiplele solicitări adresate pârâtului Sergiu Suveică de a restitui în mod extrajudiciar suma menționată nu s-au soldat cu succes, motiv pentru care a depus prezenta cerere de chemare în judecată.

Agenția „Moldsilva” a solicitat rezilierea contractului de arendă nr. 214 din 13 septembrie 2010 a terenurilor din fondul forestier în scop de recreere încheiat cu Sergiu Suveică, încasarea din contul ultimului în beneficiul său a datoriei în sumă de 13 350 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 3753 lei și a sumei de 2532,75 lei cu tilitu de cheltuieli pentru executare.

Prin hotărârea din 9 iunie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată depusă de Agenția „Moldsilva” a fost admisă integral, fiind dispusă rezilierea contractului de arendă nr. 214 din 13 septembrie 2010 a terenurilor din fondul forestier în scop de recreere încheiat între Agenția „Moldsilva” și Sergiu Suveică. S-a încasat din contul lui Sergiu Suveică în beneficiul Agenției „Moldsilva” a datoriei în sumă de 13 350 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 3753 lei și a sumei de 2532,75 lei cu tilitu de cheltuieli pentru executare, iar în total a sumei de 19635,75 lei.

Prin decizia din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Sergiu Suveică și a fost menținută hotărârea din 9 iunie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău.

Pentru a hotărî astfel, instanțele de judecată au menționat că la dosar nu există probe pertinente și concludente care ar dovedi faptul că pârâtul Sergiu Suveică și-ar fi onorat cu diligență obligațiile contractuale față de reclamanta Agenția „Moldsilva” și că i-ar fi achitat acesteia datoria conform actului de verificare din 12 octombrie 2015 și a contractului de arendă nr. 214 din 13 septembrie 2010 a terenurilor din fondul forestier în scop de recreere anexate la dosar în sumă de 13 350 lei, dintre care suma de 4450 lei cu titlu de datorie pentru anul 2015, suma de 4450 lei pentru anul 2014 și suma de 4450 lei pentru anul 2013, motiv pentru care pretenția privind încasarea datoriei a fost considerată întemeiată, din care motiv a fost admisă integral.

Totodată, instanțele de judecată au relevat că în speță că pârâtul nu și-a executat cu diligență obligațiile contractuale și nu a achitat anual plata pentru arendă în termenul și în modul stabilit în contractul de arendă sus-vizat, încasarea dobânzii poate avea loc, motiv ce a impus să se ajungă la concluzia dispunerii încasării din contul lui Sergiu Suveică în beneficiul Agenției „Moldsilva” a dobânzii de întârziere în sumă de 3753 lei pentru perioada 1 martie 2013 – 2 septembrie 2015.

În continuare, instanțele de judecată ierarhic inferioare au concluzionat că din materialele cauzei se constată cu certitudine că pe parcursul judecării cauzei respective, reclamanta Agenția „Moldsilva” a suportat cheltuieli de judecată în sumă de 2532,75 lei – cu titlu de cheltuieli de executare, ceea ce se confirmă prin borderoul de calcul al cheltuielilor procedurii de executare anexat la dosar,

sumă ce prin prisma art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă urmează a fi încasată din contul pârâtului în beneficiul reclamantei.

Pe cale de consecință, în legătură cu neexecutarea de către pârât a obligațiilor contractuale de plată a arendei, instanțele de judecată au conchis temeinicia pretenției reclamantei privind rezilierea contractului de arendă nr. 214 din 13 septembrie 2010 a terenurilor din fondul forestier în scop de recreere încheiat cu Sergiu Suveică, din care considerent pretenția enunțată a fost admisă integral.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, la 2 ianuarie 2019, Sergiu Suveică, reprezentat de către avocatul Ariadna Dodi le-a contestat cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești ce constituie obiectul prezentului recurs cu pronunțarea unei hotărâri noi, de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de apel anexată la dosar, suplimentar invocându-se că în instanța de fond cauza a fost examinată fără participarea recurentului care în perioada respectivă a fost plecat la muncă peste hotarele Republicii Moldova.

Anume din acest considerent și pentru elucidarea aspectelor ce țin de ordonarea efectuării expertizei judiciare grafoscopice a depus în instanța de apel demers de efectuare a expertizei, deoarece semnătura aplicată pe actul de predare-primire din 6 mai 2011 nu-i aparține, însă distinct mențiunilor enunțate, instanța de apel a respins fără nici un temei ca fiind neîntemeiată cererea sa privind ordonarea efectuării expertizei judiciare grafoscopice, iar ulterior prin decizia care se contestă a respins apelul și a menținut hotărârea instanței de fond.

În opinia sa, concluzia instanței de apel precum că cererea privind ordonarea efectuării expertizei judiciare grafoscopice este neîntemeiată este greșită, iar în acest sens instanța de apel respingând ca fiind neîntemeiată cererea enunțată, a încălcat principiul contradictorialității și egalității părților în proces, încălcându-se în acest sens dreptul la apărare.

Or, contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât, părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și proba poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept, care are legătură cu cauza și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanțe. Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale, pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți, să nu fie defavorizată, în raport cu cealaltă.

Ca urmare, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de îndeplinire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate

circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de admitere a acțiunii (f.d.158-167).

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 25 septembrie 2018 (f.d.130), dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent sau reprezentantul acestuia la dosar lipsesc. Astfel, recursul declarat la 2 ianuarie 2019 (f.d.158) este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Sergiu Suveică, reprezentat de către avocatul Ariadna Dodi în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sergiu Suveică, reprezentat de către avocatul Ariadna Dodi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Sergiu Suveică, reprezentat de către avocatul Ariadna Dodi.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Sergiu Suveică, reprezentat de către avocatul Ariadna Dodi se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva